

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Guy Kleynen

Sagsøgt: Conseil des ministres

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 56 og 63 TEUF og artikel 36 og 41 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat indfører og opretholder en ordning, der indebærer en højere beskatning af renter udbetalt af ikke-hjemmehørende banker, idet der fastsættes en skattefritagelse eller en lavere skatteprocent, som udelukkende gælder for renter udbetalt af belgiske banker?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Tivoli (Italien) den 4. marts 2013 — Francesco Fierro og Fabiana Marmorale mod Edoardo Ronchi og Cosimo Scocozza

(Sag C-106/13)

(2013/C 141/26)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Tivoli

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Francesco Fierro og Fabiana Marmorale

Sagsøgte: Edoardo Ronchi og Cosimo Scocozza

Præjudicielt spørgsmål

Er Den Italienske Republiks nationale lovgivning — herunder særligt artikel 33 i lov nr. 1150/42, hvorefter det er tilladt for kommunerne at regulere ejendoms- og byplanlægningsændringer på deres område i henhold til de almindelige principper, der er fastsat i nævnte lov, i artikel 1 i lov nr. 10/77, i de forskellige af regionerne vedtagne love, sammenholdt med artikel 2 i D.P.R. 6/6/2001, nr. 380 recante »Testo unico delle disposizioni legislative e regolamentari in materia edilizia« (dekret fra republikkens præsident nr. 380 af 6.6.2001 om den konsoliderede version af lovene og de administrative bestemmelser på byggeområdet) og med trinlavere lokale regler (generelle urbaniseringsplaner og fuldbyrdsregler), samt i nævnte dekrets artikel 46, hvorefter et køb af fast ejendom kan annulleres, såfremt ejendommen ændres uden godkendelse — i strid med artikel 1 i den første tillægsprotokol til den europæiske konvention om beskyttelse af menneskeretigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, sammenholdt med artikel 6 [TEU] og artikel 17 og artikel 52, stk. 3, i

[Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder], for så vidt som den, selv fastsat ved lov, udgør et uforholdsmæssigt og urimeligt indgreb i ejendomsretten?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 6. marts 2013 — Société Mac GmbH mod Ministère de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt

(Sag C-108/13)

(2013/C 141/27)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Société Mac GmbH

Sagsøgt: Ministère de l'agriculture, de l'agroalimentaire et de la forêt

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 34 og 36 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde til hinder for en national lovgivning, der bl.a. gør udstedelse af en markedsføringstilladelse ved parallelimport for et plantebeskyttelsesmiddel betinget af, at det pågældende middel i eksportstaten er omfattet af en i overensstemmelse med direktiv 91/414/EØF⁽¹⁾ udstedt markedsføringstilladelse, og som følgelig ikke tillader udstedelse af en markedsføringstilladelse ved parallelimport for et middel, der i eksportstaten er omfattet af en markedsføringstilladelse ved parallelimport, og som er identisk med et godkendt middel i importstaten?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/414/EØF af 15.7.1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 1, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Ordinario di Firenze (Italien) den 15. marts 2013 — Paola C mod Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Sag C-122/13)

(2013/C 141/28)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Ordinario di Firenze

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Paola C

Sagsøgt: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 12 i direktiv 2004/80/EF⁽¹⁾ fortolkes således, at medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelse om erstatning til ofre for bestemte kategorier af forsætlige voldsforbrydelser, eller pålægger artiklen medlemsstaterne ved gennemførelsen af det omhandlede direktiv at vedtage en ordning for erstatning til ofre for alle forsætlige voldsforbrydelser?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2004/80/EF af 29.4.2004 om erstatning til ofre for forbrydelser (EUT L 261, s. 15).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Det Forenede Kongerige) den 18. marts 2013 — Raytek GmbH og Fluke Europe BV mod Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sag C-134/13)

(2013/C 141/29)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Raytek GmbH, Fluke Europe BV

Sagsøgt: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Præjudicielt spørgsmål

Er Kommissionens forordning (EU) nr. 314/2011 af 30. marts 2011 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur⁽¹⁾ gyldig, for så vidt som den tariferer infrarøde termiske kameraer i KN-kode 9025 19 20?

⁽¹⁾ EUT L 86, s. 57.

Appel iværksat den 20. marts 2013 af Reber Holding GmbH & Co. KG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 17. januar 2013 i sag T-355/09 — Reber Holding GmbH & Co. KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag C-141/13 P)

(2013/C 141/30)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Reber Holding GmbH & Co. KG (ved Rechtsanwältin O. Spuhler og M. Geitz)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Wedl & Hofmann GmbH

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- I. Rettens dom af 17. januar 2013 i sag T-355/09 ophæves og afgørelse vedtaget den 9. juli 2009 af Fjerde Apelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 623/2008-4) annulleres.
- II. Subsidiært ophæves den under nr. I. anførte dom og sagen hjemvises til Retten.
- III. Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten fortolkede begrebet »reel brug« som omhandlet i artikel 42, stk. 2, sammenholdt med stk. 3, i varemærkeforordningen således, at det afhænger af såvel omsætningens størrelse som antallet af salgssteder. Dette er forkert allerede fordi opnåelsen af en bestemt omsætning ifølge EU-Domstolens relevante praksis overhovedet ikke er nødvendig for at brugen er reel.

Selv om Retten havde fastslået, at der ikke vedrørende chokolade forelå nogen retsbevarende brug af varemærket »Walzertraum«, hvorpå indsigelsen er støttet, burde den ikke have afbrudt prøvelsen.

Retten burde have foretaget videre prøvelsesskridt vedrørende håndlavede pralineer, idet den burde have taget de principper i betragtning, der følger af Domstolens dom af 19. juni 2012 i sag C-307/10 (endnu ikke offentliggjort). Således burde den have foretaget prøvelse af, hvorvidt det fremlagte materiale vedrørende brug var tilstrækkeligt til at udgøre bevis for retsbevarende brug vedrørende håndlavede pralineer af varemærket »Walzertraum«, hvorpå indsigelsen er støttet. Dette spørgsmål må entydigt besvares bekræftende. Retten har imidlertid ikke foretaget denne prøvelse.